

ת"פ 68776/11/20 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר קובלב

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 68776-11-20 מדינת ישראל נ' קובלב (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלכסנדר קובלב

הנאשם

גזר-דין

כתב האישום ורקע

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו ובהסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן אשר ייחס לו עבירת איומים על פי סעיף 192 לחוק העונשין.

בהתאם לכתב האישום, התגורר הנאשם, בעת ביצוע העבירה, בשכירות, ביחידת דיור, בישוב עין העמק, בשכנות למתלון ולמתלוננת - שכניו, שהנם קרובי משפחה זה לזה.

ביום 24.11.20, בסמוך לשעה 21.10, הגיע הנאשם אל קרבת ביתה של המתלוננת, כשבידיו שני חפצים הנחזים להיות אקדחים, שבאחד מהם מחסנית ריקה (להלן: "האקדחים"), ובנוסף החזיק על גופו סכין.

הנאשם החזיק באחד האקדחים בידו האחת, ואיים באמצעותו על המתלוננת בכך שאמר לה: "**אני ארצח אותך, אני אהרוג אותך, עכשיו אני שם לזה סוף**". המתלון, שנכח במקום, נחלץ לעזרת המתלוננת וניסה להרגיע את הנאשם. הנאשם נכנס לביתו, ואולם יצא מיד אל עבר המתלון, כשבידו אחד האקדחים, והוא מכוונו אל עבר המתלון כשאצבעו על ההדק. צוין כי המתלון חשב באותם רגעים שמדובר באקדח אמיתי מסוג "גלוק". הנאשם אמר למתלון: "**בלאט, יש לי חשש גדול לחיים, אני אהרוג פה את כולם, אתם לא נורמליים, איבדתי חתולה**", ואף אמר למתלוננת: "**אני בדרך כלל שפוי, והיום אני מאבד את זה**". הנאשם אף רץ בהמשך לעבר דלת ביתה של המתלוננת, דפק על הדלת, ואמר: "**אני אהרוג אותה, אני אשים לזה סוף**".

בשלב מסוים, כשהגיעו שוטרים למקום, איים הנאשם על שוטר באומרו לאותו שוטר: "**אם תשתמש נגדי בכוח,**

אני אהרוג אותך בידיים שלי".

2. ביום 4.1.21 הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן, על פי נוסחו שהובא לעיל, ונקבע כי הטיעונים לעונש יישמעו באופן חופשי.

ראיות לעונש

3. מטעם המאשימה הוגשו הצהרותיהם של שני נפגעי העבירה, המתלוננת גב' רעות עוז, והמתלונן מר עמי בן ששון.

המתלוננת ביקשה בהצהרתה לשקף את חששותיה הקשים עקב המקרה. צוין כי מדובר באישה נשואה, אם לשלושה פעוטות, ששהתה בביתה ללא בן זוגה ביום האירוע. המתלוננת ציינה כי היא חוששת מפני הנאשם שמא יחזור לביתה, כששוב תהיה לבדה, כדי לנקום, וכי היא חשה פחד גם בהווה, חרף הימצאו של הנאשם במעצר, כל זאת בהשפעת האירוע המטלטל. צוין ע"י המתלוננת כי לאירוע הקשה לא קדם כל ויכוח או היכרות ממשית עם הנאשם. המתלוננת מסרה כי היא חשה שאילולא נזעק אחיה לעזרתה ביום האירוע, עלול היה האירוע להסתיים בתוצאות קשות. המתלוננת ציינה כי עקב האירוע היא מטופלת על ידי קואצ'רית.

4. מר עמי בן ששון, המתלונן, מסר בתצהיר כי הוא איש קבע ותיק, ששירת בצה"ל בתפקידים מבצעיים, וכי חרף התנסותו באירועים רבים, לא חווה מעולם אירוע מאיים ומפחיד כמו הנוכחי, שבו חש איום ונחשף לסכנה, באירוע מפתיע שהתרחש עליו בחצר ביתו, והותירו מופתע, הלום וללא מילים. המתלונן העיד כי האירוע השפיע על כלל בני המשפחה, החוששים מאיום עתידי מפני הנאשם, באמצעות כלי הנשק אותם הוא מחזיק. המתלונן הביע חשש כבד שהנאשם יחזור אל הבית בו התגורר בקרבת ביתו שלו.

5. עוד הוגשו מטעם המאשימה צילומיהם של האקדחים ושל המחסנית, אשר הנאשם החזיק כמתואר בכתב האישום המתוקן.

6. מטעם הנאשם הוגשו מסמכים המעידים על שרות צבאי מלא בצה"ל, וכן צילום תעודת נכה צה"ל.

טיעוני הצדדים לעונש

7. המאשימה, בטיעוניה שהוגשו בכתב, טענה כי מתחם הענישה נע בין מאסר למשך מספר חודשים לבין 18 חודשי מאסר בפועל. נטען כי מדובר בעבירת איומים שנעשתה בנסיבות מחמירות, המתבטאות בכך שבוצעו ארבעה איומים בזה אחר זה, כלפי מתלונן ומתלוננת, והן בכך שהנאשם השתמש בנשקים קרים הנחזים לאקדחים אמיתיים עם מחסנית. צוין כי המתלוננים לא יכלו בזמן אמת לדעת כי אין המדובר

באקדחים אמיתיים, וכי חוסר הוודאות העצים את הפחד שחשו לחייהם. צוין כי מעשי הנאשם פגעו פגיעה קשה בערכים המוגנים בעבירת האיומים, שהנם שלווה הנפש של הפרט, ושלומה. הוזכר כי חומרה מיוחדת יש בכך שהנאשם איים גם על שוטר בעת מילוי תפקידו.

באשר להצבת העונש בגבולות מתחם הענישה, נטען כי יש לגזור מאסר בפועל ברף בינוני בהתחשב לקולא בהודאתו של הנאשם, ומאידך, לחומרא, בהרשעותיו הקודמות של הנאשם בשני תיקים, בהם עבירת איומים, ובהתחשב בכך שלא הוגש לגבי הנאשם תסקיר לעונש. המאשימה עתרה לעונש מאסר כאמור, בצירוף מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי למתלוננים.

8. ב"כ הנאשם טען כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לבין מאסר למשך ארבעה חודשים. נטען כי אלמלא מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים, ניתן היה להסתפק בעניינו במאסר לריצוי בעבודות שרות, וכי אילו היה מתקבל תסקיר, יתכן והיה הנאשם נשפט לענישה מותנית בלבד. נטען כי תסקיר לעונש לא הוזמן עקב נסיבות כפיות בגין הקורונה, בעטיים הגשת תסקיר כרוכה בדחייה ממושכת. צוין, בלא להמעיט מחומרת העבירה, כי המעשים לא כללו אלימות פיזית, וכי למעשה לא נגרמו כל פגיעה או נזק. בהיעדר עבירות נלוות לעבירת האיומים, נטען כי הערכים המוגנים נפגעו פגיעה על הצד הנמוך. נטען כי יש לתת משקל לכך שהקדחים לא היו אקדחים אמיתיים, ומכאן שאיומי הנאשם היו ריקים מתוכן. צוין כי לנאשם נסיבות קשות, וכי מדובר בגבר בן 45, נכה צה"ל ששירת שרות צבאי משמעותי, גם בלבנון, רווק, יתום מהוריו וללא תמיכה מאיש. צוין כי הנאשם עובד לפרנסתו בתחום עבודות בגובה, וחי חיים נורמטיביים חרף נכותו ופציעתו בתאונה בעת שירותו הצבאי. הסנגור עתר להסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

9. הנאשם, בטיעונו לעונש, מסר כי הרקע לאירוע היה "צער בעלי חיים", וזאת משהבחין בחצר השכנים בארנבת שהוזנחה, וביקש לדעת מה שלומה. האירוע, לדבריו "התפתח לאן שהתפתח", והמתלונן לא יכול היה לראות, בגלל השעה המאוחרת, שלא מדובר בכלי נשק שבאמת יכולים לפגוע. הנאשם מסר כי לא הייתה לו כל כוונה לפגוע במתלונן, וכי האירוע היה ריב מילולי בלבד. הנאשם הביע צער, התחרט, וביקש סליחה מהמתלונן ומביהמ"ש.

מתחם הענישה

10. עבירת האיומים פוגעת בערכים מוגנים של שמירה על כבוד האדם, שלמות גופו ונפשו, תחושת הביטחון האישי, ויכולתו לנהל שגרת חיים ללא חשש. כאשר מדובר באיומים על שוטר, נפגעים בנוסף גם ערכי השמירה על הסדר הציבורי, ועקרון הושמירה על שלטון החוק והאמונים על אכיפתו.

לעניין חומרת עבירות האיומים והערכים המוגנים, ראו את הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט גולדברג בע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל (06.09.89):

"...אינטרס החברה הוא להגן על שלוות נפשו של הפרט... מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט... בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים Per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת".

11. חומרתו של אירוע שבו ננקט איום נגד אחר, נבחנת בהתחשב בנסיבותיו של האיום, תוך אומדנה של רמת ההפחדה או ההקנטה, אשר גרם נאשם לזולתו. תוכן האיום, המסר שבו, אופן השמעתו או שיגורו, והרקע - כל אלה ישפיעו על מדד החומרה של האיום. בנוסף יש משקל גם לשאלת הסכנה האמיתית בה נמצא מושא האיום מפני המאיים, שמא יוציא המאיים את איומיו לפועל. יחד עם זאת יש לציין כי אם ננקטה פעולה לפגיעה או להוצאת האיום לפועל, יתבטא הדבר בדרך כלל באישום בעבירות נוספות מלבד עצם האיומים.

נסיבות ביצוע העבירה

12. הנאשם איים על שכנו ושכנתו, המתגוררים ליד יחידת הדיור השכורה בה התגורר הוא עצמו, תוך שהחזיק בשני אקדחי דמה, אחד מהשניים טעון במחסנית. בשלב מסוים החזיק הנאשם את אחד האקדחים, כשאצבעו על ההדק, כשהוא מכוון האקדח לעבר המתלונן, כמי שאומר לירות ירי בנשק חם. בעת שהחזיק בכלי הנשק, איים הנאשם מילולית על המתלונן והמתלוננת כי **"ירצח", "יהרוג", ו"ישים לזה סוף"**, והכל באירוע מתמשך יחסית, ותוך השמעת קללות. המתלונן, שכלפיו כיוון הנאשם את אחד האקדחים, כשאצבעו על ההדק, היה משוכנע כי מדובר באקדח אמיתי, ואכן, עיון בתצלומים של שני האקדחים המדומים, מביא למסקנה כי דומים הם עד מאד בעיני אדם סביר לאקדחים קטלניים לכל דבר.

13. כתב האישום לא הביא כל רקע לאירוע, ולא ניתן אפוא להעמיק ולבדוק מה גרם להתנהגותו הקיצונית והאקסצנטרית של הנאשם. תיקון 113 להבניית הענישה מנחה לבחון, בשלב קביעת מתחם העונש לעבירה, ובין יתר הנסיבות, את הסיבות שהביאו נאשם לבצע עבירה, את מידת יכולתו להימנע מעשייתה, ואת מידת הבנתו של נאשם בדבר הפסול של מעשיו (סעיף 40ט(א) לחוק העונשין). כאן, בולט היעדרו של כל רקע שעשוי היה להסביר, ולו בקווים ראשוניים, מדוע יצא הנאשם חמוש באקדחי דמה לאיים על שכניו, בשעות הערב, במה שנראה כמו אירוע הלקוח מסרט אימה. המתלוננת ציינה בהצהרתה, כי טרם האירוע לא היו בינה לבין הנאשם היכרות או עימות, ואילו הנאשם ציין בטיעונו לעונש כי סבר שנעשה מעשה הזנחה בארנבת וכי על רקע זה פעל. אין באמור לתת כל הסבר שיניח את הדעת, ובכך בולט המקרה בחריגותו בהשוואה למקרים אחרים של איום, דוגמת אלה שיפורטו בהמשך, בהם אויימו אנשים על רקע סכסוכים שונים.

14. היעדרם של מניע או הסבר להתנהגות פלילית, מקשה מאד על אמידת מסוכנות עתידית שיתכן ונשקפת מהנאשם, ושאלה זו, שמתבקשת לשם הגנה על הציבור, נותרת ללא מענה מספק. קיומו של מניע לפגוע, עלול להוות נסיבה לחומרא, במקרה בו קיים סכסוך אשר לא נפתר. בנוסף, מי שמאיים כדי להשיג מטרות ספציפיות, או לשם פתרון סכסוכים, עלול להוות סכנה במצבי קונפליקט עתידיים. כאן, בהיעדרו של כל הסבר להתנהגות, עלול הדבר להצביע על מסוכנות מצד הנאשם בקשת רחבה של סיטואציות, שמא יחזור באופן בלתי צפוי על התנהגות דומה ומאיימת כלפי המתלוננים ובאותה מידה גם כלפי אחרים.

15. העבירה מאופיינת באלמנטים של תכנון, וזאת מעצם החזקתם של הכלים דמויי האקדח על ידי הנאשם, והן מכך שהנאשם יצא חמוש באקדחים מביתו, בשעות הערב, בשוב כפרי, ללא סיבה סבירה, והגיע אל המתלוננת לאיים עליה. ההערכה כי הנאשם תכנן את העבירה מתבקשת גם מהיעדרו של כל מניע הגיוני שיתמוך באפשרות האחרת, שהייתה זו התנהגות ספונטנית.

16. האירוע לא כלל אלימות פיזית, ולא גרם לנזק גוף, ואולם ניכר מהצהרותיהם של המתלוננים כי נותר אצלם נזק נפשי, וכי הם עדיין מושפעים מתחושות של הלם ואימה שחשו בעת שאוימו במה שנתפס בעיניהם בזמן אמת כנשק חם שאותו כיוון הנאשם אליהם, לתחושתם כדי להמיתם.

17. אין ספק, וזאת כנסיבה מרכזית לקולא, כי לנאשם לא הייתה כל יכולת, ומכאן גם לא כוונה, לפגוע במתלוננים או לקטול אותם, שכן אקדחי הדמה לא היו מסוגלים להמית. המתלוננים אמנם לא היו מודעים לנסיבה זו בזמן אמת, ואולם ניתן לשער כי משנכחו לדעת, בדיעבד ולאחר שהאירוע תם, כי בפועל לא עמדו בסכנת חיים, יש בכך לרכך במידת מה את השלכותיו של האירוע הטראומתי על השניים. מנגד, קיימת כוונה ברמה גבוהה אצל הנאשם להפחיד ולהקניט, וכוונתו זו יצאה לפועל במלואה.

18. הנאשם השמיע, בחלקו האחרון של האירוע, אימים גם כלפי שוטר שהוזעק והגיע למקום. גם בכך יש משנה חומרה, וכן סימן לגבי מסוכנות ואי קבלת מרות החוק אצל הנאשם.

הנאשם הוא הנושא באחריות על העבירה באופן בלעדי.

19. בקשת החומרה של עבירות האיומים, מצאתי כי מדובר באירוע שחומרתו הנה ברמה בינונית גבוהה, וכי הערכים המוגנים בעבירת האיומים נפגעו במעשי הנאשם משמעותית.

מדיניות ענישה

20. עבירת האיומים נדונה במקרים רבים מאד בבתי המשפט, לא פעם לצד ביצוען של עבירות נוספות,

נלוות ואף חמורות יותר מתחום האלימות. בתי המשפט גזרו בגין עבירה זו עונשים בטווח רחב, החל במאסרים על תנאי ועד מאסרים ממשיים בפועל.

21. ב"כ המאשימה הפנה לפסקי הדין הבאים:

א. רע"פ 1293/08, **אלכסנדר קורניק נ' מ"י** (25/6/2008), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש, נעדר עבר פלילי, אשר נשפט בבית משפט השלום **לשנת מאסר** בגין איום בודד על אשתו בנפרד בו איים להרגה.

ב. רע"פ 4935/17, **סימנדיב נ' מ"י** (מיום 24/8/2017), נדחתה בקשתו של המבקש לערער בגלגול שלישי על גזר דינו של בית משפט השלום שכלל עונש של **18 חודשי מאסר במצטבר לעונש מאסר קודם**, בגין איום שהשמיע, בעת היותו אסיר, כי הוא מתכוון "לחתוך את מפקד האגף", ובהמשך אף אמר "ישפך פה דם". באותו עניין נקבע מתחם עונשי בין מאסר קצר ל-18 חודשי מאסר בפועל, והעונש הושת בקצהו המחמיר של מתחם הענישה תוך מתן משקל רב לעברו הפלילי המכביד ביותר של אותו מבקש ולהעדר הודאה או אחריות מצדו (גזר-הדין ניתן לאחר שמיעת הוכחות ומתן הכרעת-דין).

ג. ת"פ (כ"ס) 23148-01-13, **מ"י נ' א.ד.** (מיום 16/6/2013), שם נגזרו, על נאשם נעדר עבר פלילי, אשר הורשע באיומים על אשתו בנפרד ועל בן-זוגה בשלוש הזדמנויות, ואשר אף איים בפני אדם שלישי לרצוח את השניים, **8 חודשי מאסר בפועל** וענישה נלווית. באותו עניין הוגש תסקיר שלילי שמצא מסוכנות על רקע הליך גירושין שטרם הושלם.

ד. ע"פ (מחוזי באר-שבע) 38759-05-14, **זגורי נ' מ"י**, שם נדחה ערעורו של המערער, על גזר דינו של בית משפט השלום שבו נגזר עליו **מאסר בפועל למשך 6 חודשים, 4 מהם בחופף** לעונש מאסר שהמערער ריצה בגין תיק קודם. באותו מקרה דובר על איומים על רקע עברייני כלפי אשתו של עד תביעה במשפטו של המערער, ועל מערער עם עבר פלילי ומעורבות עבריינית משמעותית.

ה. ע"פ (ירושלים) 42817-06-17, **פלוני נ' מ"י** (מיום 25/9/2017). בית המשפט המחוזי הקל בתקופת המאסר בפועל שנגזרה על נאשם אשר איים על אמו בסכין ואף איים לשרוף את אמו, אחותו ובנה התינוק של האחות, ובנוסף גם ביצע עבירה של היזק בזדון לרכוש. בית משפט השלום גזר על אותו נאשם **3 שנות מאסר** ואילו בית המשפט המחוזי הפחית את תקופת המאסר בפועל ל- **20 חודשים**.

ו. ת"פ (חדרה) 14970-08-09, **מ"י נ' עיסאם אבו-חסיין** (מיום 8/2/2010), נאשם עם עבר

פלילי, נשפט ל- 8 חודשי מאסר בפועל וכן להפעלת עונש של מאסר מותנה בן 18 חודשים, כך
ססה"כ נקבע שירצה 18 חודשי מאסר בגין איומים שהשמיע כלפי אביו ממנו דרש כסף,
ובהמשך אף איים על שוטרים.

ז. ת"פ 21895-07-13, **מ"י נ' קומימי** (מיום 1/10/2013), הנאשם, עם עבר פלילי מכביד
ביותר, נשפט **לשנת מאסר בפועל** (כולל הפעלת מאסר על תנאי בן 8 חודשים) בגין שורת
איומים כלפי עובדי מחלקת רווחה, לרבות איומים ברצח.

22. ב"כ הנאשם הפנה למספר גזרי דין, כולם של הח"מ מבית משפט השלום בקרית-שמונה. אציין כבר
כעת כי בכל אחד מהמקרים דובר בנסיבות מעשה ומבצע שונות מאלה שבענייננו.

א. ת"פ 21078-11-13, **תביעות צפת נ' פאדי חליחל** (מיום 29/11/2016), הוטל עונש של
של"צ, מאסר על תנאי וקנס על נאשם אשר איים, תוך שהוא מחזיק בכלי הנחזה כאקדח על
חבורת צעירים. באותו מקרה חלפו 3 שנים מהאירוע ועד גזר-הדין, הוגש תסקיר חיובי
והמלצותיו התקבלו.

ב. ת"פ 45759-08-16, **מ"י נ' ירון שגב** (מיום 22/9/2016), הוטלו **70 ימי מאסר ומאסר**
מותנה על נאשם שאיים על עובדות סוציאליות באגף רווחה כי יקח בלון גז ויתפוצץ, וגם כי
יחטוף נשק מחייל וירה בו, על רקע פעולות של הוצאה לפועל נגדו.

ג. ת"פ 2925-05-17, **מ"י נ' עמאשה** (מיום 7/2017), בו נשפט הנאשם למאסר של **חודשיים**
בעבודות שרות ולענישה נלווית בגין איומים על אביו. באותו גזר-דין ניתן משקל לעדות האב
המתלונן שביקש להקל עם בנו, וכן לנתונים אישיים ולצורך בטיפול.

ד. ת"פ 22343-01-18, **מ"י נ' רועי בן-עמי** (מיום 29/4/2019), בו נשפט נאשם לצו מבחן,
של"צ ומאסר מותנה בגין איומים טלפוניים לפגוע בשוטרים שהושמעו בשיחת טלפון שביצע
הנאשם למוקד המשטרה. דובר שם בנסיבות מיוחדות וביסודות עבירה שאינם מחמירים יחסית
לאלו שבענייננו כאן.

23. בנוסף, ניתן להתייחס גם לעונשים שהוטלו בתיקים שמפורטים להלן, שאותם מצאתי מתאימים
להשוואה לענייניו של הנאשם:

א. ת"פ תפ (טב') 523-11-14 **מדינת ישראל נ' רוסלן מילר** (17/3/16), נאשם שהורשע
באיומים **באמצעות מצית בצורת אקדח** על מתלונן, עקב סכסוך עסקי, נשפט **לשישה חודשי**
מאסר בעבודות שרות ולענישה נלווית. באותו מקרה דובר בנאשם בעל עבר פלילי,

ובהתנהלות חריגה של ההליך.

ב. ת"פ (אילת) 37667-10-19 מדינת ישראל נ' מיכאלי (6/4/20), נאשם נעדר עבר פלילי, שאיים על בת זוגו, עקב רצונה להיפרד ממנו, ברצח ובהתאבדות, ואף שם ידו על אקדחו האישי באופן מאיים, נשפט **לשמונה חודשי מאסר וענישה נלווית**.

ג. תפ (פ"ת) 48414-09-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (5.1.14) נאשם ללא עבר פלילי, שתקף בת זוג על רקע פרידה ואיים עליה, תוך ששם ידו על אקדחו האישי, כי "יעלים את שניהם", נשפט **לחמישה חודשי מאסר בפועל**.

ד. ת"פ (נצרת) 11246-04-19 **מדינת ישראל נ' שמלוב** (23.6.20) - נאשם עם עבר פלילי בלתי מכביד, אשר תקף את בן זוגה הנוכחי של בת זוגו הקודמת ואיים עליו עם חפץ דמוי אקדח, שנשבר תוך כדי מעשה, נשפט (ע"י הח"מ), תוך סטייה ממתחם העונש לצרכי שיקום, לצו מבחן, מאסר מותנה, ופיצוי של 5000 ₪ למתלונן.

ה. ת"פ (ראשל"צ) 28630-09-14 **מדינת ישראל נ' שלומוב** (19/5/16) נאשם ללא עבר פלילי, שאיים על אחר, במהלך "סכסוך נהגים", תוך שהוא מניף מצית בצורת אקדח, ואומר "אתה רוצה לקבל כדור", נשפט, על בסיס תסקירים חיוביים, **לשל"צ ומאסר על תנאי**.

ו. ת"פ (ק"ג) 29842-12-18 **מדינת ישראל נ' אליזאדרה** (9/7/20) נאשם נעדר עבר פלילי, שנופף לשם איום באקדח אוויר (שאיננו נשק), מתוך רכבו, לעבר אדם אחר, עקב "סכסוך נהגים" בכביש, נשפט **למאסר מותנה, התחייבות ותשלום פיצוי של 2000 ₪**.

24. לאחר סקירת נסיבותיה של העבירה, בהתחשבות במתחמי ענישה ובעונשים שהוטלו בגין עבירת איומים בתיקים כמפורט להלן, מצאתי כי מתחם הענישה באירוע החריג נשוא כתב האישום מתחיל במאסר למשך מספר חודשים, אשר ניתן בנסיבות המתאימות לרצותו בעבודות שרות, ועד מאסר בפועל למשך 10 חודשים.

הצבת עונשו של הנאשם במתחם העונש

25. הנאשם בן 45. לחובתו של הנאשם רישום פלילי שלא מהשנים האחרונות. בשנת 2010 נשפט למאסר בפועל למשך 4 חודשים ולענישה נלווית בגין עבירות של איומים, תקיפת שוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור וכליאת שווא. לפני כן, נשפט פעם יחידה נוספת בגין עבירת סמים קלה משנת 2000.

מדובר בנכה צה"ל אשר סיים שרות צבאי מלא ושהוא, לדבריו, נעדר מעגלי תמיכה לאחר פטירתם של הוריו זה מכבר.

26. נסיבותיו החריגות של כתב האישום, וההתנהגות הקיצונית שתוארה בו בביצוע עבירת האיומים, מחדדת במקרה זה את הצורך בתסקיר, אשר אילו הוגש, יתכן והיה בו לסייע בהבנה לעומק את הרקע להתנהגות ולענות לגבי השאלה בדבר סיכוייה של התנהגות דומה לחזור. הנאשם נמנע מלהזמין תסקיר טרם הטיעונים לעונש, ועמדתו מובנת. מדובר בתקופת סגר, במהלך שנה בה מתנהלת מערכת המשפט בצל אילוצי מגפת הקורונה. צדק הסנגור בטענתו כי הזמנת תסקיר תחייב את הנאשם, אשר עצור עד תום ההליכים, במעצר ממושך נוסף, שכן קבלת תסקיר לעונש, גם לגבי נאשמים עצורים, כרוכה בדחייה של כחודשיים לפחות, ויתכן שאף בתקופה ממושכת יותר. מבחינה זו, אי הזמנת תסקיר אל לה לשמש לרעת הנאשם. ואולם, לא ניתן להתעלם מכך ששאלות רבות נותרו, בהעדר תסקיר, בלתי פתורות, ויתכן, אם כי לא בהכרח, ששאלות אלה היו נענות בבדיקה מעמיקה של שרות המבחן. אילו היה נערך תסקיר, ראוי היה לבדוק בו אם הנאשם מושפע משימוש בחומרים ממכרים, ואף היה נבדק צורך בטיפול לשם שיקום. היעדרה של התייחסות מטעם גורמי טיפול לנאשם ולנסיבותיו מהווה במקרה זה חוסר משמעותי, ובכך שונה מצבו של הנאשם ממצבו של רוב הנאשמים באותם פסקי דין אליהם הפנה בא כוחו.

27. הנאשם גילה חרטה מלאה ובהזדמנות הראשונה, הודה במסגרת הסדר טיעון, וביקש לסיים את ההליך ולתת את הדין על מעשיו. בא כוחו ביקש להסתפק לגבי בימי המעצר בלבד, ואולם סבורני כי התקופה המוצעת, הפחותה מחודשיים ימים איננה הולמת את הנסיבות האישיות. חלוף הזמן מאז העבירה הנו אחת הנסיבות אשר אליהן הפנה התיקון בדבר הבניית הענישה (סעיף 40 יא (10) לחוק העונשין). מטבע הדברים, יש שחלוף זמן מאירוע פלילי יקרה במידת מה את נזקו. כאן מדובר באירוע חמור אשר אך זה קרה. פגיעתם המשמעותית של המתלוננים ממעשי הנאשם, החוויה הקשה שהותירה צלקת בנפשם וחששם הרב מפני חזרתו של הנאשם לישובם, שם התגורר ביחידת דיור, שוללת לטעמי שחרור ממאסר תוך תקופת זמן כה קצרה. הנאשם לא עבר מאז שנעצר כל התערבות טיפולית, מסוכנותו לא הוערכה ע"י גורמי מקצוע, ומבחינה זו יש להתחשב בנסיבותיו המעורפלות, אשר הביאוהו להתנהגות כה קיצונית כגורם לחומרה בשיקולי הענישה.

28. מנגד, ולקולא, יש לתת משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם, להיותו נכה צה"ל ולכך שבמשך כעשר שנים לא ביצע כל עבירה פלילית עד זו הנוכחית. בנוסף, וכאמור, יינתן משקל להודאה ולחרטה.

החלטתי בסופו של דבר לגזור את עונשו של הנאשם כדלקמן:

1. מאסר בפועל למשך 5 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 24.11.20.

2. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור במהלך 3 שנים מיום שחרורו עבירת איומים.

3. הנאשם ישלם פיצויים למתלונן ולמתלוננים בסך של 2,000 ₪ כל אחד, וזאת לא יאוחר מיום 10/7/21 מובהר כי לא ראיתי לפסוק פיצויים לשוטר.

המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט תוך 7 ימים את פרטי המתלוננים להעברת הפיצוי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' שבט תשפ"א, 20 ינואר 2021, במעמד הצדדים.